

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

ЗА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 НА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ . . . 9 „

НЕДЕЉА 29. ЈАНУАРА 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Досадањи начин наплаћивања таксе за воду преко контролора показао се као непрактичан и скуп. Потрошачи се жале да им контролори не подносе рачуне за наплату на време а контролори опет реферишу Управи да и после многих позива неки потрошачи не ће рачуне да исплате, а немогуће је све случајеве извидети и наћи ко има право. Услед тога развила се велика преписка, са којом су и потрошачи и Управа изложени непријатностима. Да би се све ово отклонило и одузела свака могућност неоснованог изговарања и окривљавања, а и да би се рад упростио, Управа водовода решила је: да од 1 јануара ове год. не врши више наплату таксе за воду преко контролора већ на овај начин. Сваки ће потрошач добити књижицу у којој ће с једне стране (леве) бити задужење а на другој страни (десној) бележиће се отплата одужење. Са овом књижицом потрошачи ће доћи у Управу водовода у току месеца кад им је воља, за време канцеларијског

рада, положити таксу и ова ће им се одмах у књижици забележити и потписом дотичног чановника потврдити. Ову књижицу потрошачи ће чувати код себе, пошто им служи као признаница од стране Управе да су таксу платили и из ње ће увек моћи видети колико имају да плате а колико су платили. За ове књижице плаћаће се по 0-40 дин. Који потрошач заостане са исплатом таксе један месец дана, томе ће се вода одмах по истеку рока и без саопштења затворити а наплата тражити егзекутивним путем.

Овом приликом Управа водовода чини пажљивим г. г. сопственике кућа, заступнике и стараоце, да се куће задужеју за потрошњу воде на име сопственика куће а не на име кираџије и да, према томе, Управа водовода нема никаква посла са кираџијама већ само са сопственицима имања и од ових ће само наплату тражити, а они нека се рачунају са својим кираџијама како најбоље знају. Ово важи и за сопственике ових кућа, у којима су надлештва, било државна или општинска.

Из канцеларије Управе београдског водовода 31. децем. 1894. год. Вод. Бр. 1144.

ПОЗИВ

Према наређењу команданта VII пуковског округа од 23. Јануара текуће године Бр. 511 ниже именовани војни обвезници који су неспособни за војску и подлеже давању војнице и коморе, а не зна им се занимање, позивају се да се најдаље у року од 10 дана, рачунајући од дана изишавања огласа у новинама, предстану војном одељењу ово-општинског суда, и са собом поднесу своја војничка документа и пореске књижице.

Ова су лица следећа: Велимир Мијатовић, Петар П. Марковић, Михаило Трифуновић, Настас Илић, Илија Остојић, Ставра Ивковић, Вељко Милић, Сретен Јовановић, Сава Спасић, Лаза Ђуричић, Танасије Јовановић, Живко Срдановић, Тома Миловановић, Никола Кајдић, Живко Николић, Наум Костић, Милосав Мишић, Михајило Хаџи Живковић, Анта Цветковић, Трифун Поповић, Коста Стојковић, Маринко Тасић, Милан Чавић, Лазар Огњановић, Лазар Јовановић, Петар Панић, Чедомир Радовановић, Милован Стевановић Ђока Илић, Риста Павловић, Димитрије Бошковић, Јован Димитријевић, Антоновије Павловић, Пера Рачић, Ђиро Радоњић, Мита Дамња-

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом издоданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужоју славоју“.

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Тако у писму од 26. јула он пише цару: „Неки Бранковић овамо пише многа писма свуда по земљи којима се он труди да сав народ позове на оружје к себи, издоје се за природног наследног господара или деснота Србије, Босне, Мезије, Вугарске, Пракије, Срема и свију земаља од Осека до Цариграда; хоће формално да управља и

влада над њима. Генерал Хајслер упозорава ме чешће да добро припазим на његов рад; уз то је не мало подазрив због његовог дописивања са кнезом влашким; ја га не познајем и не знам ништа о њему, но тако што нећу даље допустити све догле, докле од В. Ц. В. не добијем најмилостивију наредбу, како да се овог пута понашам“.⁽¹⁾

Већ 5. августа Леополд I. овако одговара Лудвику на његово писмо: „Што се тиче Бранковића то је онај исти, који је био у Бечу пре пређашњег кнеза влашког, са неким другим посланицима, па с тога нека се ваша милост потруди да истога на леи начин и под каквим изговором примаме к себи затим на њ добро припази, па ако употребе буде њега и ухвати (притвори). У осталом, Ваша висости, мени се јављао неки

Петар Бранковић и молио за наређење, које сам му ја под данашњим датумом in terminis generalibus милостиво подарио“!⁽²⁾

Кад Бранковић, наместив војеку око Турне — Северина, дође у Кладово код Л. Баденског на договор, он га одмах ухапси а за тим пошаље у Оршаву. Да не би Србе коначно одбио он пусти глас у народ, да он (Бранковић) није био довољно веран и да је водио са непријатељима подозриву преписку.⁽³⁾ А српске је поглавице дозивао појединце и једнима је ласкао а друге је варао неким бесаровим писмом.⁽³⁾

У писму од 7. новембра ево како се хвали цару Л. Баденски како је ухапсио Бранковића: „У осталом, оног Бурђа Бранковића, о коме сам В. Ц. В. чешће најпо-

¹ Оригинаал гласи: „Dem Brankovich anbelangend, ist Er derjenige welcher hie bevor von dem vorigen Fürsten in der Walachei, nebst einigen andern gesandten zu Wien gewesen, westwegen Euer Liebden fleis anwenden wolen, solchen mit gutter manier und einigen suchenden prätext zu sich zu rufen sodan auf denaselhen gutte acht zu halten, und so es nöttig, sich wohl gar seinen Persohn zu Darsichern. Jorsten hat sich bey mir ein gewiesser Paul Brankovich angemeldet, und an Euer Liebden umb eine Vorschiff gebetten, welche Ich Lm huch vnter heitigen dato in terminis genepalibus gnädigst enthalt habe.“

² Гласн. XXVIII стр. 198.

³ „Браник“ за 1892. бр. 49.

новић, Димитрије Марковић, Павле Трифуновић, Лазар Милорадовић, Спира Триковић, Милан Цветковић, Михаило М. Петровић, Петар Стојковић, Васа Ст. Станић, Светозар Радовановић, Лазар Радојичић, Велизар Димитријевић, Лазар Костић, Петар Ковачевић, Јован Богдановић, Коста Ристић, Коста Ј. Протић, Милан Адамовић, Љубомир Јевремовић, Ђорђе Трифуновић, Светозар Протић, Ђорђе Живковић, Лазар Савић, Михајло Николић, Милан А. Јовановић, Михаило Недић, Милосав А. Милосављевић, Владимир Главинић, Рафаило Бендо, Јаков Кариан, Јевта Перуничкић, Недељко Дуловић, Милан Косановић, Јосиф Кригер, Миша Ђукић, Андреја Ристић, Павле Гавриловић, Васа Ђурић, Стеван Михајловић, Благоје Ристић, Ђорђе Цветковић, Димитрије Алексић, Ђорђе Стојановић, Коста Стојановић, Милош Пантелић, Јован Маричић, Риста Манојловић, Тодор Поповић, Тома Миловановић, Игњат Р. Поповић, Благоје Костић, Вељко Миличевић, Милан Радојковић, Максим Вељковић, Петар Радосављевић, Милош Марковић, Никола Хаџић, Мита Стокић, Марко Павловић, Цветко Илић, Максим Ђорђевић, Живко Бабић, Јанко Станковић, Рада Шарвањак, Љуба Гавриловић, Јован Срећковић, Димитрије Алексић, Алекса Вучичевић, Сава Каракретић, Љубомир Димитријевић, Крета Радосављевић, Никола Кузмановић, Светозар Радовановић, Прока Раденковић, Коста М. Ђурић, Љубомир Недељковић, Пера Ракић, Јован Вујацковић, Сава Ивковић.

(Наставиће се)

**РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА
ВА ПРЕДНИ САСТАНАК**
23. Јануара 1895 г.

Председавао председник г. Мих. М. Богичевић присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић одборника били: г. г. Др Никола Х. Николић, Софронија Јовановић, Никола Бошковић, Коста Петровић, М. Милашиновић, Спасо Х. Ристић Шокоран, А. Ђ. Кумануди, Младен Николић, С. Ђ. Јорговић, Љуб. Марковић, Стева Д. Поповић, П. Д. Стевановић, Ник. Х. Тома, Ђорђе Димитријевић, Дим. Гавриловић, Горчаков Миловановић, Стева П. Поповић, Живко Кузмановић, Јарослав Безуха, Јован Ристић, Михајло Михаиловић, Ђ. Николајевић Хаџи.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Јануара 1895. год. и у одлуци Бр. 86 учињена је *доцни*:

да се вино при извозу из вароши увек мери градом и тиме контролише реекспедиција истог.

низније извешће подносио, најпосле сам *намашио к себи* и пошто сам нашао, да је исти не само диплому В. Ц. В. на хрђав начин злоупотребио, већ се помоћу добивене дипломе хтео да наметне за апсолутног деспота Србије, Илирије, Мизије, Босне, Срема и многих других провинцијаја па је чак тежио без стиде за реституцијом (повратком) свију ових земаља као прави наследник; поред тога имао је много присталица не само код грчких (српских) патријараха и свештенства — који су код простог света много важили — већ и код неколико хиљада људи, који су га признали за свога првога наследног господара — све то ако би се и даље трпело могло би изазвати опасне последице, те сам био принуђен (!) да Бранковића ухапсим, и да га одаведе у Оршаву, а одатле у Херманштадт (Сибиљ), у затвор пошљем; диплому пак, којом се он и преко ваше одредбе хтео да размеће, задржао сам на чување у канцеларији.⁽¹⁾

¹ „Uebrigens habe den Jenigen Georg Brankovich von cheme Ener K. M. schon zum öftern allezunderthänigste meldung gethan, das selliger nicht allein die von Ener K. M. Erhaltene Diploma malitioser weiss Wisbrauchet, sondern vermittels dessen sich absolute vor Eiben Despoten von ervien Nlyrien, Musien, Bosnien, Jyrmien, und villen anderen Pro-

II

По прочитању акта истраж. судије за вар. Београд АБр. 436, 438, 407, 437, 442, 405, 456, 439, 441, 403, 406, којима се траже уверења о влудању и имовњом стању извесних лица одбор је *изјавио*:

да су доброг владања и доброг имовног стања. Душан Протић рентијер, Јоца Јуришић ковач, Антон Хајнд шумар, Јован Бадемљић проф. Риста Стојаковић чин. Димитрије Г. Пешика трг. да су доброг владања и слабог имовног стања Горча Андрејевић кафеџија, Владимир Константиновић бив. сарадник Српске Заставе; да су му непознати Петар Стевановић рибар, Јосиф Салфати колачарски момак, Милорад Костић, Франц Матон и Коста Велић скитнице овдашње.

III

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво, одређено за проучавање понуде за зајам и радове донело закључак, да се позову два стручњака светскога гласа, да прегледају спремљене планове за канализацију и кеј и да о истима даду своје стручно мишљење; да су се техничари, чланови овога повереништва, сложили, да се као стручњаци у овим пословима позову професор Чоке из Цириха и инжињер Линдлеј из Франкфурта, — па моли одбор, да би изволео одобрити потребан кредит за награду овим стручњацима.

По саслушању овога, — одбор је *решио*:

Одобрава се у свему закључак повереништва за проучавање понуда за зајам и радове односно позивања именованих стручњака овлашћујући суд, да може утрошити потребну суму на терет зајма, за награду и трошкове ових стручњака.

IV.

Председник извештава одбор, да је општински лекар Д-р. Е. Михел дао оставку на општинску службу; да је г. министар унутраш. дела одобрио решење одборско од 3. новембра 1894 год. АБр. 7965, којим је Д-р. Коста Динић отпуштен из општинске службе и да би требало ова места новим избором попунити.

Одбор је *одлучио*:

Док се овако подло поступало са последњим српским деспотом. Леополдо I. је преко Пиколоминија преговарао са пећким патријархом А. Чарнојевићем III. с којим је, судећи по ниже наведеним речима Бартештајновим и писму Каленићевом, углавном да се Србима одузме светска поглавица а да остане само *духовна* — патријарх.⁽²⁾

vincien mehrirs anwerfen will, anch zu dem Endte die Restitution aller diser ländter ohne alles cheif alls Ein Rechtinessiger Erb präterdirt, Jngleichen sowohl von denen Griechischen Patriarschen, und geistlichen, die überanssvill pey dem Eintaltigen Jandt Volkh vermögen' alls sonst von Etlich Tausendt M. in die Jhne vor Jhren Rechtmessigen Erbherrn schon Erkennen, bereits Einen grossen anhanghat, velches mit längeren Zueschan gefährliche consequenzen nach sich ziehen dürffteso bin ich genötiget (!) worden mich dises Brankovich seiner person zu versichern und Jhne von hier ans Orsova, und Jerners nach Herman, statt in Arrest zu schicken, das diploma aber, dessen Er zu Ener K. M. höchsten praeindiz sich in Verwahrung behalten zu bassen“

² „А и сле је, свакоко мислећи, сила припоморао први митрополит што овамо пређе Арсеније Чарнојевић, у намери да заслугу, што је прелази за руком ишао, себи самом присвоји, и да не има крај себе никак а светска човека, који би му част и славу Ansehen емањити могао. Двору кад се добио расуди доста није тим *мање* било послужено него митрополиту, јер је њега цигли з крађњем светских прихода srettung der Temporalia далеко лакше водити, управљати и под уздом га држати, него ли каквог генерала, који рат разуме и управља многобројним људством за бој“. — Писмо Каленићево српској депутацији, која је тражила ослобођење Бранковића гласи: „Ја господара Бранковића нити сам затворио нити га у затвору држим, већ његово изабљање сад веома одуготеже с једне стране

да се избор два општинска лекара изврши у првој седници што за овом долази.

V.

Председник износи одбору на решење акт концесионара за електрично осветљење, у коме концесионар изјављује, да ће, ако му се не плати за досадашње осветљавање вароши т. ј. ако се изврши изречена казна за неуредно осветљавање, коју је казну одбор општински одобрио решењем својим од 2. Јануара 1895 год. АБр. 9045. 94 г. прекинути даље осветљавање вароши.

По прочитању тога акта АБр. 181, одбор је на предлог г. Косте Петровића одборника *решио*:

да одбор остаје и даље при својој решењу од 2. Јануара 1895 год. АБр. 9045. 94 г. и да се казна изврши. А ако концесионар услед овога прекине осветљавање вароши, општина ће београдска тражити штету и уме ће да нађе начина и пута да Београд не остане не осветљен.

VI.

По поновном прочитању предлога одборника г. г. Љубе Марковића и Софронија Јовановића, односно електричног осветљења одбор је *решио*:

Прва тачка предлога, да се цене осветљавања приватних, државних и општинских локала (сем уличног осветљења,) изједначе, прима се к знању као умесна с тим, да комисија поради код концесионара на остварењу исте;

Друга тачка предлога односно везе приватних зграда са инсталацијом, да се одложи до бољих прилика;

Трећа тачка предлога, да концесионар не узима никакву кауцију од приватних за сијалице и пламене лампе, сматра се као умесна с тим, да комисија поради код концесионара, да приватни не морају полагати већу кауцију од цене коштања поједине лампе.

Односно четврте тачке предлога, да кинрија за струјомер буде месечно пет пара, — да комисија ступи у преговоре са концесионаром ради остварења овог предлога. Сваки постигнути споразум комисија ће поднети одбору на одобрење.

Ето тако допаде последњи српски деспот у канце лукаве Аустрије која га не пусти ни на молбе српског народа.⁽³⁾ као ни на молбу (1698) руског цара Петра Великог, који, путујући кроз Европу, беше свратио и у Беч.

Деспота Ђурђа Бранковића, као што смо видели у почетку јако истиче на видик

његов архијепископ кога ви патријархом зовете, с којим је и г. Бранковић у једногласију; патријарх захтева такове ствари, које би могле бити противне и мојој архијепископској власти и свему римокатоличком закону т. ј. он иште себи десетак и пуете сермије а сам сам ја архијепископ у краљевини Угарској па све и сва оваково мени се достоји. Па тако исто, кад би се и господар Бранковић ослободио подигли би сте рогове ту боги Аустрију!) те како, као год и у овим стварима, које пак ми никаквим начином не можемо допустити у краљевини Угарској. [Бартештајн Х. Ј. А. Сандић: Кратак извештај о стању расјаног многобројнога илгерскога народа по цар. и краљ наследним земаља, Стр 84 85. — Ни ки наши историци хоће да за ово оправдају Арсенија III па за доказ да ту нема његове кривице наводе писма патријархова поводом молбе за ослобођење деспота Ђурђа који су пуна нежности и забринутости за судбу његову. Ми их питамо, за што је исти Арсеније у почетку „мудро“ ћутао после ухапшења Бранковића, кад се зна, да је пристао на оно што је његов претходник, патријарх Максим учинио.

³ Године 1639. 9. марта изаслана депутација српска захтеваше од цара Леополда I. поред других ствари да пусти из затвора Ђ. Бранковића да њима, као вешт војник заповеда. Ну цар их није задовољио, јер је зазирао од Срба као и од деспота, који би, имајући много присталица, могао постати владалац српски. Die Freiwillige Theilnahme ets. S. 204.

VII.

Председник комисије за осветлење н трамвај изјављује, поводом питања одборника г. Михаила Михаиловића, учињеног у прошлој седници, ко ће плаћати штету приватнима, кад концесионар прекине осветљавање. — да је ово питање комисија расправила у седници својој од 17. Новембра пр. год. у томе смислу, да је концесионар одговоран за сваку штету услед прекида струје.

По прочитању тога комисијског решења КБр. 146 94 г. одбор је *решно*:

усваја се у свему ово решење комисије с тим, да се исто објави у Општинским новинама.

VIII.

Одборник г. Стеван Ђ. Јорговић пита, зашто друштво трамваја београдских сваки час прекида вожњу.

Председник комисије г. Ђ. М. Станојевић, *одговори*:

да се то прекидање дешава услед сметова и да према уговору друштво не може бити кажњено ако тај прекид не траје дуже од три дана.

X.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 79 и по саслушању извештаја општинског архитекте одбор је *одбио*:

кредит од (13.500·48) тринаест хиљада пет стотина динара и 48 пара, на терет партије за грађење основних школа, за вишак радова на темељима палилулске основне школе и за инсталацију ваздушног грејања у истој школи.

X.

На предлог шефа општинског санитета АБр. 8839/94. и по саслушању резерата грађевинског одељења ГБр. 6274/94. год. одбор је после именичног гласања са 19 гласова против 3 (1 није гласао) *решно*:

одобрава се кредит од хиљаду и осам стотина динара за премазивање патоса зејтином или фирнајзом у новим школама палилулској и дорћолској, и кредит од три

хиљаде и седам стотина двадесет и пет динара за намештање справа за спирање нужника у новим школама дорћолској и палилулској.

Оба ова кредита да падну на терет партије одређен за грађење основних школа у Београду.

XI.

По прочитању предлога грађевинског одељења ГБр. 6265, 6266, 6267, одбор је *решно*:

да грађевинско одељење поднесе предрачун, шта ће коштати да се нове школске зграде на Дорћолу и у Палилули ограде зидом или гвозденим филаретама. Да се око школе топчидерске подигне жива ограда по предлогу одобравајући за ово кредит од девет стотина и педесет динара, што има пасти на терет партије буџетом одређене на одржавање општинских зграда.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Избор лекара. У прошлој седници одборској, држаној 26. Јануара 1895 год. изабрат је за општинског лекара г. Д-р. Јован Станковић олд. лекар. Г. Станковић ће привремено вршити дужност у кварту Палилулском док не буде учињен сталан распоред међу општинским лекарима.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребан је још један лекар. Доктори целокупног лекарства, који би желели да буду лекари општине београдске, нека се изволе писмено пријавити општини београдској најдаље до 15. Фебруара 1895 год.

Од суда општине београдске, 26. Јануара 1895 год. АБр. 315.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ
У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У времену од 15. Јан. до 22. Јануара 1895 г. допутовало 436, отпутовало 405. Од којих су:

а.) Пола: мушког 402, женског 34 свега 436.

б.) Вероисповести: православне 370. неправославне 49, мојсијевске 13, мухамеданске 4, свега 436.

в.) Постојбина: Србија 394, А.-Угарска 57, Босна и Херцеговина 1, Црна Гора — Турска 5, Грчка —, Бугарска 2, Румунија 3, Русија 2, Германија 9. Франц. 2 Италија 3, остале државе — ван Европе 3.

г., Занимање путника: Тежаци и економи 37, Занатлије 49, Трговци 173, индустријалци 7, шпекуланти и предузимачи 5, Гостионичари 10, Интелигенција и војска 57, Ђаци 15, раденици и помоћници 22, Пиљари и бозације 1 надничари и слуге 30.

Из статистичког одељка Суда општине вароши Београда 26. Јануара 1895 год.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

У години 1894. премерена је на општинским кантарима у Београду ова количина разне ране и поврћа:

372,722 кгр. арпаџика, 6606 кгр. бораније, 46,786 кгр. брашна кукурузна, 139,394 кгр. брашна пшенична, 30,239 лит. вина бела 409,000 л. вина црна 165,156 ком. волова 533 к. воска, 4,927 кгр. вуне не пране, 948 кгр. вуне пране, 3,183 кгр. говеђине, 398,501 кгр. грожђа, 16,457 кгр. дуња, 297,068 кгр. јабука, 471 ком. јагањаца, 76 ком. јарића, 3,142,045 кгр. јечма, 26.402

источна политика аустријска, којој је он као научен и окретан човек могао доста помоћи; зато га Леополдо I. и подиже чак у ред грофова. Но кад он поче *сриски* да мисли и да ради на *остварењу сриске самосталне државе*, он је престао бити оруђе аустријско. Аустрија, вазда доследна себи, видећи „да Срби могу бити и без деспота“, зазирући — по старом обичају — ма и од сенке какве опасности, она га из државних разлога“ лиши слободе.

Из Ердеља преместе Бранковића у Беч, бојећи се да не побегне при продирању Текелије у Ердељ, одатле га пошљу у Егар (Хеб) у Чешкој где и умре у тамници 1711. године.

Из тамнице деспот је често подигао свој глас, тражећи да му се бар ствар извиди — ну глас му је остајао као глас вапијућег у пустињи. Најзад се помири са својом злом судбом па као образован човек напише хронику српску и свој животопис. Па и за издржавање деспотово Аустрија је давала тек 1000 форината годишње, те је морао оскудно живети.⁽⁵⁾

„За какво ли злочинство тако оштро казнише Бранковића? злочин му беше, што поверова обрицањима Аустрије; на њега се не могоше што друго потегнути до ли разлог државни, да се прикрију толике неправде. „*Nichil malefecit, sed sic ratio status exposcit*“. (Није ништа зла учинио, већ то захтева разлог државни¹⁾) тим правду лукави Немци ронство Бранковићево. Овако поступање са деспотом српским а још више охоло понашање Тесароваца (који смо у неколико раније поменули) изазва подозрење у народа нашег.

По смрти Пиколиминијевој на место наменованог Ветеранија заповедао је Тесаровцима генерал *Холштајн* надут аристократа, горд и суров човек, који је мислио да извештај доноси собом и памет који је за њ потребна, и слабо се бринуо о војсци. Ова војска, која је боловала од сувишка у генерал — официрима⁽²⁾ постала је непослушна, необуздана, својевољна и деморалисана. Она је почела више да гази и да глаци него што је до сад помагала и спасавала. Да вања народа изли-

шно су се увећавале до раскоши. Што се је до сад искало и добијало добровољно, сад се је изнуђавало; у војсци оживи дух грамзливости који пређе у јавну и праву пљачку. И старешине војничке све ово гледаше и трпеше. Ово озлоједи Србе и Хришћане у опште, па и саме *сриске драго вољце*, који беху као војска уз немачку војску, и немачка војска постане за све њих *зло*, *које беше равно оном, што се разумеваше кад се каже Турчин*. — То учини те Тесаревци изгубе поверење Срба. Поступак Тесареваца и Срба у овој прилици Драгашевић лепо карактерише овим речима: „Аустрија је вазда, и у одбрани својој, похлапна била. Народ, који је уз њене заставе пристао, и који је својом мишицом, својим грудима, својим средствима својом крвљу, само под заштитом имена њеног, могао и умео очистити сав простор од Авале до Шаре, и дакле њену заставу пронео до иза ситнице, — тај народ још за време својих жртава виде, да Аустрија немисли и нежели слободу истоме пожрвеноме народу, него смераше само да му окове промени.

¹⁾ Посеђе којим се Ђурђе у затвору служио може се видети у нашем народном музеју.

⁽¹⁾ Picot E. С. Павловић Срби: у Угар. књ. I. стр. 79.
⁽²⁾ Klorr O.: Das Jahr 1683. S. 453.

кгр. кајмака, 594 ком. кожа воловских, 270 ком. кожа зечијих, 354,675 ком. кожа јалџећих, 13,483 ком. кожа јарећих, 156 кгр. фурде. 141 комада ћилима 239,541 ком. кожа овчијих, 4,568 кгр. сукна, 14,862 кгр. катрана, 66,172 кгр. коре брезове, 5922 ком. крава, 2,638,780 кгр. креча, 492,644 кгр. кромпира, 12,951 кгр. крупника, 298,495 кгр. крушака, 76,710 кгр. кудеље, 2,132,549 кгр. кукуруза, 129,098 кгр. купуса, 744,100 кгр. цемента (креча), 6,741 кгр. лоја нетопљеног, 1,845 кгр. лоја топљеног, 844 кгр. лука аршлеме, 41,473 кгр. лука бела, 258,362 кгр. лука црна, 1,002 кгр. масла, 33,563 кгр. масти, 4,449 кгр. меда, 330 ком. оваца, 1262 кгр. старе крпе, 2,320,673 кгр. овса, 105,372 кгр. ораја, 257,722 кгр. пасуља, 2,786 кгр. пекмеза, 435 лит. веће, 455 кгр. просе, 13,118,240 кгр. пшенице, 331,623 кгр. ражи, 174 кгр. бакара старог, 2195 лит. ракије меке, 57,549 лит. ракије шљивовице љуте, 1,615,264 лит. ракије шљивовице меке, 6845 лит. киселе воде, 1,222,955 ком. свиња дебелих, 5,600 ком. пушака. 5,277 ком. њебета, 4,511,340 кгр. сена, 70,515 кгр. сира, 91,545 кгр. разна воћа, 40,450 мет. камена простог, 511,220 сламе, 1,060 кгр. сланине ужичке, 10,000 кгр. мекиња, 2,746 кгр. сочива. 8,355 кгр. сува меса, 130,079 кгр. угљена дрвеног, 5,776,380 кгр. угљена каменог, 138 кгр. семена мухара, 11,400 кола дрва за гориво, 11,236 кгр. гвожђа, 95,028 кгр. шишарке, 416,982 кгр. шљива сирових, 4,225,416 кгр. шљива сувих, 27,740 кгр. земље за лонце, 67,705 кгр. трешања, 1,533 кгр. сира кашкаваља 213 кгр. ужарије разне, 72,239 кгр. разна поврћа, 21,949 кгр. кукурузне јарме. 4,950 кгр. разна штофа, 2,820 кгр. костију, 20,000 кгр. оловне руде, 732 кгр. алове паприке,

97 кгр. грашка, 358 кгр. стакала, 245 кгр. рибе фришке, 629 кгр. длаке говеђе, 2004 кгр. мушмула, 16,838 ком. прасади.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
- б) За не зидан шпархерд 0.20 д.
- в) За узидан 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0.05 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. Празњење помијара и вужнива.

- а) Од кубног метра 10 — д.
- б) Од акова 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за панче за годину дана 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7 — д.
- б) Гроб за одрасле 12 — д.
- в) Мала гробница 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда 168.457 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ТУБРЕТА

За квартове: Савамачки, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0,25 д.

- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0.70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
 - 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0.60 д.
 - 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. —
- Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АБр. 9449

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10 — д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18 — д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24 — д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60 — д.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашла је из штампе књига

ХАЈДУК ВЕЉКО

И
ЊЕГОВА БРАЋА

са многим документима и дипломама од Кара Борџа и кнеза Милоша до сада нигде не штампаним

СРЕДИО Мих. М. Стевановић учитељ

СА ДВЕ СЛИКЕ

Издање породице Милутинове, брата Хајдук-Вељковог

Цена 80 пара дин.

Распис м г. министра просвете од 10. Децембра 1894 год. ПБр. 23129 препоручено је да се ова књига набави за књижнице свих основ. и средњих школа у Србији.

Књижарима 30% за готово.

Појединцима, који шаљу 80 пара дин. у новцу или маркама шаље се књига о пишчевом трошку. Поруџбине ваља слати књижари Мих. Костића у Пожаревцу.

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД АНАЛИЗА БЕОГРАДСКИХ ВОДА ЗА ПИЋЕ од 19. Децембра 1894 до 1. Јануара 1895 г.

КОЈА ВОДА:	Кад је узета проба:	Кад је анализана:	Температура воде:	Температура ваздуха и време:	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА:							НАПОМЕНЕ:
					чврстих материја, сушењих на 100°С	утрошеног калцијумперманганата	хлорс Cl ₂	азотне киселине N ₂ O ₃	азотасте киселине N ₂ O ₅	амонијака NH ₃	оксида гвожђа Fe ₂ O ₃	
Макиш Бунар I.	29 ^{хп}	29 ^{хп}	14	облачно 0 ^о	0,508	0,0016	0,037	0,005	0			
" " II.	"	"	13,5	"	0,472	0,002	0,027	0,020	0			
" " III.	"	"	12	"	0,555	0,0035	0,016	0,0008	ј. п траг	0,0001	0,003	
" " IV.	"	"	11	"	0,510	0,0043	0,008	0,0012	0	0,0003	0,0018	
" " V.	"	"	12	"	0,590	0,0056	0,0067	траг	0	0,0008	0,0043	
" филтрирана вода	"	"	13	"	0,540	0,004	0,020	0,0035	траг	траг	0,0063	вода мутна, проба узета одмах после чишћења филтра.
Вар. водовод Теразија	31 ^{хп}	31 ^{хп}	8	—	0,305	0,002	0,0062	0,010	0	0		
Биљбиљ. водовод Зерек	"	"	8,75	—	0,342	0,023	0,0054	0,008	0	0		

Општински хемичар,

Др. А. Зега с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА